

angaaende det foreliggende Statsregnskab, idet tvende Overstridelser — 5,977 Kr. § 5 D. paa § 6 I. C. 2 og 2,000 Kr. paa § 19 I. A. 2 b. — indstilles til at passere, efterat de — som allerede afholdte Udgifter — ved Tillægsbevillingslovens Behandling af Rigsdagen vare negtede med udtryffeligt Henvisning til Statsrevisionen. Man forudsætter, at de paagjældende Poster — i Henhold til Henvisningen — ere underkastede en nøiere Prøvelse under ovenanførte Synspunkter; men dette fremgaar ikke tydeligt af Betænkningen. Der fremstiller sig ogsaa herved en Betragtning angaaende Indstillingernes Form „det passerer“. Medens det i Tiden nærmest efter Grundloven var Praxis, at enhver Overstridelse gjordes til Gjenstand for Indstilling og da som oftest til „at passere“, saa ere disse mange Indstillinger nu ifølge Instruxens § 4 bortfaldne, og Udtrykket „det passerer“ er blevet Formen for den mildeste Anke imod Statsregnskabet, der bruges navnlig for at paatale et Forhold, der ikke bør gjentages, uden at der dog er fundet Anledning til at anvende et mere misbilligende Udtryk eller at tage udtryffeligt Forbehold med Hensyn til Decisionen.

Nærværende Udvalg slutter sig til Indstillingerne med den Bemærkning, at de dels indeholde en Opfordring for Administrationen til at søge den størst mulige Økonomi anvendt med Hensyn til de paagjældende Konti for Forretningsmateriel og Kontorudgifter, dels ere en Udtalelse om, at saadanne Udgifter, der ere afhængige af Ministerens Beslutning, bør holdes indenfor Bevillingens Grændse.

Med Hensyn til de øvrige 4 Indstillingspunkter, til hvilke Udvalget ogsaa slutter sig, idet man hellerikke overfor Post 3 har fundet tilstrækkelig Anledning til at skjærpe Indstillingens Form, efterat det Forhold, der herved navnlig maatte give Anledning til Paatale, formentlig ikke senere har gjentaget sig —, kan man indskrænke sig til at henvise til den paa de anførte Steder i Betænkningen givne Motivering.

Naar Udvalget under Nr. 5 fremsætter et nyt Indstillingspunkt, da sker det af formelle Grunde. I Betænkningen Pag. 228 til § 23 K. a. oplyses det, at der uden Bevilling er forbrugt et Beløb af 47,056 Kr. 83 D. til Korvetten „Dagmar“s Togt i Vestindien for Tidsrummet fra 21de Januar til 31te Marts 1880. Bevilling hertil var udtryffeligt negtet ved Tillægsbevillingens Forhandling. Da Togtet imidlertid med Rigsdagens Samtykke fortsattes ind i det nye Finantsaar, forbeholder Statsrevisionen sig ved næste Aars Regnskab at vende tilbage til Sagen, dog uden derom at gjøre nogen Indstilling. Med Henvisning til, hvad Udvalget derom har udtalt i sin samtidig hermed afgivne Betænkning over næste Aars Statsregnskab, har man anset det for rigtigst, at der gives Rigsdagen Leilighed til udtryffeligt at tage Forbehold overfor dette Punkt, da her foreligger en ubevilget Udgift, der vel er et Led i en Foranstaltning, der omfatter tvende Finantsaar, men hvorved det dog allerede er konstateret, at Manglen af Bevilling vedrører Finantsaaret 1879—80 (og dette udelukkende).

Af Betænkningens øvrige Indhold skal Udvalget endvidere henlede Opmærksomheden paa følgende, som det formentlig er tilstrækkeligt at nævne.

Der anføres som sædvanlig en Række Tilfælde, i hvilke der enten forekommer en feil Postering, Dækning af Overstridelse paa en Konto ved Besparelse paa en anden eller Overførelse fra et Regnskabsaar til et andet. § 6 II. b. (Bet. Pag. 61), § 21 V. C. 1. a. (Bet. Pag. 143), § 22 M. c. (Bet. 204—5), § 26 11. (Bet. 272), § 20 II. C. 2. (Bet. 125), § 26 36. (Bet. 281). Endvidere paatales enkelte Overstridelser, der ere foranledigede ved Udgifter, for hvilke der burde have været søgt Bevilling, § 20 A. 3. (Bet. 124), § 20 II. J. 4. (Bet. 129), § 26 11 (Bet. 272).

Blandt Meddelelser om Kassebeholdningens Anvendelse oplyses (Bet. Pag. 68), at der